

Hitler bo baje ponudil Angliji mir

irovne točke bi vsebovale 1) uravnanje evropskih zadev, 2) Anglija naj bi vrnila Nemčiji vse kolonije, ki jih je vzela po zadnji vojni, 3) ekonomska preosnova Evrope.

Rim, 16. julija. — Diplomati so danes zvedeli vest, da Hitler pripravlja novo mirovno ponudbo za Anglijo, s katero bi se Anglija rešila popolnega zdejavanja pred nemškimi nadi. Diplomatske vesti iz Berlina javljajo, da bo Hitler ponudil Angliji mir v govoru, ki ga bo obdržal v državnem zboru v prihodnjih par dni.

Italijanski zunanji minister se že pripravlja, da odhiti na Berlin, predno bo imel Hitler napovedani govor, da bi zvečal Hitlerja mirovne pogoje, jih bo ta stavil Angliji. Zanje vesti javljajo, da bo Hitler ponudil Angliji vlogo posrednika med državami, ki imajo to valuto, to je med ameriški državami in evropskimi, da se preuredi in postane na zdravo denarno podlago svet, predvsem pa Evropa.

Da kar se tiče evropskega položaja, bi se ne el Anglija popolnoma nič kati v to. V nekaterih krogih se tolmači, da dobila Anglija nalogo, se sklene premirje, da bi na kak izhod za ekonomske odnose med takozvanimi "zlati-

no. Hitler je imel že davno ta načrt, toda upira se mu samo še Anglija. Z drugimi evropskimi državami pa itak dela kar hoče. Italija je prišla zdaj tudi na dan, da zahteva pokroviteljstvo nad Sveto deželo. Pravi, da je danes Italija najmočnejša država v Sredozemlju in kot taki ji pristojna, da "čuva" nad Palestino.

Argentina je zaprla 25 tisočskih agitatorjev

Buenos Aires, Argentina. — Teritorij severne Argentine, Apostoles, je vlada aretirala nemških prebivalcev. Osem je še vedno v zaporu, a ostalo izpustili. Argentinski orožniki, ki so napravili pogon po mestih hišah in raznih shajanjih, so zasegli velike zaloge živil in municije ter mnogo propagandnega čtiva.

V čitvu se pripoveduje o nemških zmagah v Evropi ter namiguje, kaj se bo zgodilo z državami, ki si upajo postaviti se Nemci po robu. Preiskava se nadaljuje, toda vlada noče podati nobene izjave o tem.

UTNJA JE NI ARALA

New York. — Mrs. Samilow stopila k vozniku taksija in rekla: "Peljite me naglo domov. Neka slutnja mi pravi, da vama ni vse v redu!" Voznik je bilo odpeljal in doma je našla Mrs. Samilow ležati svojega sina na divanu, a stanovanje je bilo popolnoma prazno, ki je uhajal iz njega polna plina, ki je uhajal iz njega. Mati in voznik sta dala prvo pomoč, potem pa zdravnik, ki je prišel, da bo sin ostal pri življenju.

Od Niagarskih slapov

Mrs. Helen Tomazič, Terezi Bizjak ter Mr. in Mrs. Merz pošiljajo vsem Clevelandčanom tople pozdrave od lepih Niagarskih slapov. Helen pravi, da je škoda, ker nima kaj take tudi Cleveland, ali vsaj Eucleda. (Menda misli Rožnik.)

30. dnevnica

V četrtek ob sedmih se bo odprla zadušnica za pokojnim Frankom Senkom v spomin 30. dnevnice. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

Diplomat Martin L. Davey si je zagotovil podporo vseh demokratov

Chicago, Ill. — Bivši guvernir in sedanji guvernirski kandidat, Martin L. Davey, si je s spretno potezo zagotovil podporo vseh demokratov pri jesenskih volitvah. Omogočil je namreč ponovno izvolitev Charlesa Sawyerja demokratskim državnim odbornikom. Bivši Daveyev oproda, Francis Poulson, je hotel namreč vreči Sawyerja. Poulsonovi pristaši so računali, da bo z njimi potegnil Davey in se tako maščeval nad Sawyerjem, ki je bil kriv, da Davey pred dvema leti ni bil izvoljen guvernirjem.

Toda o Daveyju se govori, da je najboljši spreten politik v državi Ohio, in se je takega tudi sedaj izkazal. Ko je bilo predlagano Sawyerjevo ime za ponovno izvolitev, je Davey predlagal, da se nominacija zaključi. Podpiral je Ray T. Miller in Sawyer je bil izvoljen soglasno demokratskim odbornikom. V zahvalo je Sawyer takoj obljubil, da bo z vso močjo podpiral državno in deželno glasovnico v novembru. S tem je bil pa tudi Poulson izbrisan kot mož vpliva v demokratski državni politiki.

STRAŠILO ZA PTICE, KI JE USPEŠNO

Coatesville, Pa. — John Romig, ki ima 21 akrov sadonosnika, je prišel na pametno idejo, da bi odgnal tiče od sadja. Od svojega radia v hiši je napeljal po drevju štiri zvočnike, ki ves dan vpijejo, da si noben pernat uzmovč zlahtnega sadja ne upa blizu.

Vrtni koncert

Nocoj se vrši vrtni koncert na prostorih Slovenskega društvenega doma v Euclidu. Koncert priredi WPA glasbeni projekt z sodelovanjem zbora Slovan. Pridite poslušat!

Nocoj je seja

Stariši godbenikov fare sv. Vida so prošeni, da se nocoj ob sedmih udeležijo seje v stari šoli, 2. nadstropje.

Demokratje se ne morejo nič kaj razvneti

Chicago, Ill. — Generalni poštini mojster Jim A. Farley, ki je ob enem načelnik ameriških demokratov zadnjih sedem let in pol, je dal indirektno razumeti, da se bo umaknil po tej konvenciji, če bo Roosevelt kandidat iz politike. Politiki iz Bele hiše, ki "ronajo" konvencijo, precej prezirajo Farleya, kateremu se ima Roosevelt največ zavhati, da je dobil nominacijo leta 1932. Toda Farley je v principu proti tretjemu terminu, pa naj kandidira že Roosevelt ali kdorkoli. In to mu v Beli hiši zelo zamerijo, pa so šli preko njega. Leta 1932 in 1936 je bil Farley, ki je vodil konvencijo, zdaj jo pa vodi trgovinski tajnik Hopkins, ljubljeneec Roosevelta.

Na konvenciji se nahaja skupina nezadovoljnih demokratov, ki so gorki Rooseveltu iz tega ali onega vzroka in ti skušajo zaneti med delegacijo neslogo. Ti bi radi našli dovolj kandidatov, ki bi šli v dirko, da bi se tako prepričala soglasna izvolitev

Na 19. julija udari Hitler?

GRENOBLE, Francija. — Časopis Le Petit Dauphinois je prinesel iz Berna vest, da se bo pričela nemška invazija v Anglijo z 600.000 vojakov v noči 19. julija, ko bo sijala polna luna. Invazija bi se bila morala pričeti že 9. ali 10. julija, toda je bila odložena do polne lune. Časopis komentira, da Hitler verjame v zvezde in da ravna vsa stvoja podzvetja po njih.

Koliko je resnice na tem se ne ve, toda poročila trdijo, da je pripravljenih na stolice ladij in bark v Severnem morju in Rokavskem prelivu, da prepeljejo nemške čete v Anglijo.

Število ponesrečenih premogarjev se večja

Sonman, Pa., 16. jul. — Danes dopoldne so prinesli iz premogorja še nadaljnja trupla ponesrečenih rudarjev, katerih število je naraslo že na 63. Boje se, da so v rovu še nadaljne žrtve. Kakor so dogmali, se se vsi premogarji zadržali od plina, ki se je razvil po razstrelbi. Nekateri domnevajo, da je plin vnela iskra od stroja, ki reže premog.

Rešilno moštvo je dospelo na enem prostoru do 34 trupel premogarjev. Ti so bili postavljeni leseno pregrado in potegnili čez njo platno, da bi se branili pred strupenim plinom. Toda očividno to ni plina zadrževalo. Pri James Montheithu, ki je bil delovodja, so dobili seznam imen vseh 34 premogarjev in tudi navodila, kje naj iščejo ostale premogorje. Očividno je foreman to pisal, ko je čakal na smrt.

CHURCHILLOV REŠITELJ JE UMRL

Johannesburg, Afrika. — Tukaj je umrl 87 letni John Howard, ki je leta 1899 skril za tri dni mladega angleškega častnika, ki je bežal pred Buri. To je bil sedanji angleški premier Churchill. Howard je potem Churchillla skril na vlaku med balami volne in tako je ušel beguncem na portugalsko posest.

NAJNOVEJŠE VESTI

ISTANBUL, 16. jul. — Iz Smirne prihajajo poročila, da so Angleži z morja in iz zraka napadli vojaške naprave na italijanskem otočju Dodekanezih v Egejskem morju. Napad je bil popoln uspeh, se zatrjuje.

MADRID, 16. jul. — Španska vlada je danes prekinila diplomatske odnose z republiko Čile v Južni Ameriki. Kot vzrok navaja španska vlada, da vodi čilenska vlada protinacionalistično kampanjo.

WASHINGTON, D. C., 16. jul. — Predsednik Roosevelt je naznanil, da je Narodna obrambena komisija v teku enega meseca izdala naročil za armado in mornarico v vsoti \$1.661.891.494.

LONDON, 16. jul. — Vojvoda Windsor, bivši angleški kralj, je uredil vse potrebno, da se odpelje še ta teden z letalom v New York in od tam v Nassau na Bahamske otoke, kjer bo prevzel urad guvernirja. Z njim bo šla tudi njegova žena, bivša Amerikanka Wallis Simpson.

SOMERS POINT, N. J., 16. jul. — Tukaj je danes umrla Mrs. Fuad Khadder, stara 30 let, hči clevelandskega welfare direktorja Fred Ramseyja. Umrla je na poškodbah, ki jih je dobila v avtni nezgodi v bližini Atlantic City.

TOLEDO, O., 16. jul. — Ogenj je nastal danes v bolnišnici sv. Vincencija v tem mestu. Ognjegasci so rešili bolnike po lestvah, druge so pa naglo premestili v del, ki je varen proti ognju. Kot se poročajo ni bilo nobene človeške žrtve.

LONDON, 16. jul. — Iz Francije se poročajo, da se je vrhovni zdravnik Ameriške bolnišnice, grof Thierry de Martel zastropil, ko so dospeli Nemci v Pariz. Vzrok samomora je bil, ker ni hotel biti pod nemško oblastjo.

Popravek

Pomotoma nam je bilo sporočeno, da je bil pokojni Frank Mulec član društva Cerkljsko jезero št. 59 SDZ. V resnici je bil član društva Slovenec št. 1 SDZ.

Roosevelt ne želi 3. termina

Na sinočno zasedanje demokratske konvencije je Roosevelt poslal zatrdilo, da ne išče in da si ne želi tretjega termina kot predsednik Zed. držav.

TODA REKEL PA NI, DA NOMINACIJE NE BO SPREJEL, ČE BO NOMINIRAN

Chicago, Ill., 26. jul. — Senator Barkley, trajni konvencijni predsednik, je imel dolg nagovor na konvencijo pri večernem zasedanju. Orisal je delo sedanjega predsednika Roosevelta, je administracije, ki je prevzela vlado v največji krizi in ki si je napravila z raznimi izboljšavami za narod najboljši rekord. Barkley je udrihal po bivšem predsedniku Hooverju in republikanskem kandidatu Willkie-u. Zagovarjal je demokratsko administracijo, kateri se očita, da ni dežele dovolj pripravila za obrambo. Povedal je, da so bili ravno republikanski senatorji in bivši republikanski predsedniki, ki so glasovali proti vsakemu novemu denarju za oboroževanje.

Ko je predsednik konvencije svedeno izjavil, da si je dežela opomogla ravno pod vodstvom predsednika Franklin D. Roosevelta, se je delegacija dvignila in začela z demonstracijo, ki je trajala več kot 15 minut. Ploškanje, vpitje, petje, godba, vse se je mešalo v priznanje Rooseveltu. To je dokaz, da je delegacija pripravljena in odločena, da nominira Roosevelta za tretji termin.

Farmarji odplačujejo na dolg

Washington, D. C. — Več kot eno tretjino so že farmarji odplačali na posojilo, ki so ga dobili od vlade v zadnjih petih letih. Vlada je bila posodila vsoto \$385.000.000 farmarjem, da si rešijo svojo zemljo. Več kot 800.000 farmarjev je dobilo vladno posojilo, ki poteče v prihodnjih starih ali petih letih. Farmarji so že odplačali na dolg \$130.000.000.

Ray Mivšek utonil

Včeraj pozno popoldne je utonil slovenski mladenič Ray Mivšek, stanujoč na 15904 Holmes Ave. On in njegov prijatelj J. A. Zaman iz 675 E. 160th St. sta se nahajala v čolnu, kakih 100 čevljev od brega pri White City-u, ko se jima je v razburkanu vodi prevrnil čoln. Na pomoč so jima plavalci tovariši, ki so opazovali dogodek z brega in sicer J. Hrvatin, 15511 Saranac Rd., ter brata Edward in Pavel Česen iz 16002 Saranac Rd. Kot pripovedujejo, so dosegli Mivška, toda v razburjenosti jih je potegnil pod vodo, se jim iztrgal iz rok in izginil. Zaman je pa sam priplaval na breg. Policija, ognjegasci in obrežna straža so začeli iskati truplo, toda ga do noči še niso dobili.

Ray je bil učenec Collinwood višje šole, sin Mr. in Mrs. Frank Mivšek ter zapušča šest bratov in sester. Pač silen udarec za dobre starše.

Jajca se draže

Cena svežim jajcem se viša, kot je to navada poletne čase. Poročila tudi vedo povedati, da bo letos svežih jajec primanjlovala. (Najbrže so že tudi kokoši slišale o evropski vojni in so morda zvedele, da dobi, na primer, v Nemčiji vsaka oseba samo eno jajce vsaka dva tedna.)

DO SMRTI SE JE USTRAŠIL LETALA

Des Moines, Ia. — Staro, pa še krepko kljuse nekega farmarja je stalo na pašniku, ko je nadomoma prihrumelo nad njim letalo, katero je pilot pristal na zemljo v bližini konja, ker se je bilo nekaj pokvarilo. Konj je počasi obrnil glavo proti letalu, se stresel in se zgrudil mrtev na tla. Že traktorji so mu grenili življenje, zdaj bodo pa z letali orali, si je mislil konjček in se je raje umaknil s tega modernege sveta.

Bilo srečno!

V soboto 27. julija ob osmih zjutraj se bosta poročila v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. Miss Ana Somrak, hčerka Mr. in Mrs. Anton Somrak iz 1210 E. 169th St., z Mr. Edwardom Jereb, sin Mr. in Mrs. Frank Jereb, 1357 E. 170th St. Mladi par se bo odpeljal po poroki na ženitovanjsko potovanje v Chicago in druga večja mesta na zapadu. Mnogo sreče v novem stanu!

Poroka slovenskega para
Mr. in Mrs. John Sporar, 18205 La Salle Ave., naznanjata, da se bo poročil njih sin William z gđ. Elsie Gerbetz iz 18301 La Salle Ave. Poroka se bo vršila v soboto 20. julija v cerkvi sv. Kristine ob devetih dopoldne. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni k poročni maši. Vse najboljše!

Slikovna predstava
Mr. Anton Grdina se je vrnil s potovanja v Lemont. Pravi, da je bilo potovanje z letalom tam pod oblaki tako zanimivo, da bo to enkrat opisal v listu. Nocoj priredi Mr. Grdina slikovno predstavo na svojem vrtu 1053 E. 62nd St. Predstava se prične takoj po osmih zvečer. Vsi, ki jih to zanima, so prijazno vabljeni.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue

Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1939, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 167 Wed., July 17, 1940

Če Roosevelt ne sprejme

Ta nesrečni "če" je na krožniku zadnje mesece dan za dnem, ko se vse sprašuje, če bo Roosevelt kandidat, ali če ne bo sprejel tretjega termina. Ta "če" bo šel jutri med staro šaro in Roosevelt bo kandidat, kljub vsem tradicijam, da noben Amerikanec ni toliko vreden, da bi imel trikrat zapovrstjo čast biti predsednik Zed. držav.

Čeprav se Roosevelt še ni izrazil, bo ali ne bo, pa se lahko brez skrbi reče, da bo. Niti za misliti ni, kaj bi se zgodilo, če bi Roosevelt zdaj, ko je s svojim molkom takorekoč priznal, da bo kandidiral, pa naenkrat rekel, da ne bo. Demokratska stranka in zlasti še čikaška konvencija bi bila v takem kaosu, da se niti misliti ne sme o tem.

Toda danes, ko to pišemo, Roosevelt še ni kandidat in dokler ne obstoji fakt, človek še vedno lahko dvomi. O takih namreč lahko govorimo šele tedaj, kadar so že istina. Do tedaj se pa še vedno lahko kaj zgodi, kar bi prekrizalo račune. To se sicer ne bo, ampak, kot pravimo, lahko se.

In vzemimo slučaj, da bi Roosevelt padlo v glavo in ne bi sprejel kandidature. Tedaj bi imela čikaška demokratska konvencija pred seboj kandidata in to še celo iz države Ohio, ki ima več obljubljenih glasov, kot katerikoli drug demokrat razen Roosevelta. Absolutna resnica, čeprav na to nihče ne polaga kake važnosti, ker stoji v ospredju samo Roosevelt.

Ampak fakt je in ostane, da ima država Ohio takega kandidata in ta je Charles Sawyer, bivši dvakratni kandidat za governorja in sedanji državni demokratski odbornik države Ohio.

Razume se, da niti Sawyer sam ne polaga na to nobene važnosti, ker bi bila to v tem trenutku navadna utopija. Sawyer sam se bo pridružil kakim 700 ali 800 delegatom, ki bodo glasovali za Roosevelta.

Ampak, da ampak, če bi se zgodilo nekaj nepričakovane in bi Roosevelt odklonil kandidaturu, tedaj bi postal Sawyer kandidat za predsednika. Za ta slučaj je že izbran Perry Faulkner iz Montpelier, O., ki bi predlagal Sawyerja in napravil tozadevni govor. In Sawyer bi šel v dirko z 52 ohijskimi glasovi. To je 52 delegatov iz države Ohio, ki so se pri primarnih volitvah zavezali, da bodo glasovali za Sawyerja. Od tega jih odvzede po postavi lahko samo Sawyer sam, ki jih tudi bo odvzel, če bo Roosevelt kandidat.

Kakor stoji danes stvar na konvenciji, kar se tiče zavezanih glasov, jih ima največ Roosevelt, potem je Sawyer in tretji je Garner. Toda Garner ima samo solidnih 46 glasov iz Texasa, tri v Wisconsinu, dva v Kaliforniji in poldruga v Floridi, skupaj 51 glasov in pol.

Torej pogledimo, kaj se bo zgodilo, če bi Roosevelt odklonil kandidaturu. Tedaj bi šli za nominacijo sledeči kandidati, ki imajo obljubljene glasove kakor sledi: Generalni poštini mojster Farley ima obljubljenih 34 glasov iz Massachusettsa, Paul McNutt lahko šteje na 28 glasov iz Indiane, governor Stark iz Missourija lahko računa na 30 glasov iz svoje države, senator Wheeler lahko dobi osem glasov iz Montane, če jih hoče.

Torej noben izmed teh kandidatov, ki so kdaj računali, da bodo morda nominirani, nima za začetek dirke toliko glasov, kot jih ima ohijski sin Sawyer.

Ohijski demokratski centralni odbor je še v februarju sprejel resolucijo, da mora ohijska delegacija solidno glasovati za Roosevelta, če bo kandidat. In če ne bo, potem mora glasovati za Sawyerja najprej in če ta ne sprejme, potem pa za Mulcaheya iz Akrona. Tehnično sicer Sawyer lahko zahteva od ohijske delegacije, da glasuje zanj najprej, pa če je Roosevelt kandidat ali ne. Toda Sawyer je že poslal včeraj brzojav v Belo hišo, da bo stala ohijska delegacija solidno za Rooseveltom. Pri tem pa Sawyer ni pozabil pripisati, da je bila država Ohio prva, ki je začela kampanjo, da se Roosevelt nominira za tretji termin. Če bo Roosevelt kandidat in če bo izvoljen, tega državi Ohio gotovo ne bo pozabil. S tem bi se popravilo pogoško, ki jo je napravila ohijska delegacija leta 1932, ko je pozabila skočiti na Rooseveltov voz takrat, ko je imel zmago že v žepu.

Torej, če se bo jutri svet ustavil na svoji osi in se bo nehal vrteti v začudenju, če Roosevelt ne bi sprejel kandidature, potem je vsa možnost, da bo nominiranec iz države Ohio, ki je že itak znana kot država predsednikov, ker jih je že toliko poslala v Belo hišo.

Taka je situacija danes na čikaški demokratski konvenciji. Zato se ne smemo čuditi tem ubogim politikarjem, da hodi to dni po Čikagu kot bi hodili po kurjih jajcih. Mnogo jih je, ki niso za Roosevelta, mnogo jih je ki so absolutno proti tretjemu terminu. Vsi skupaj pa dobro vedo, da jih drži Roosevelt za frak in za vrat, ker dobro vedo, da je Roosevelt edini, ki bi premagal republikanskega kandidata Willkiea. Zato morajo biti pa demokratski voditelji na konvenciji pridni, ali jih bo pa Roosevelt pustil na cedilu. In če bi jih, z bogom demokratska stranka za dolgo, dolgo let.

Mnogim tudi to ni všeč, ker je že vse pripravljeno za nominacijo in radi tega ne bo nobenega "boja." Demokratje imajo radi boj na konvenciji in kakor se zdaj vidi, bo šlo vse kot namazano za Roosevelta in to bojevitost demokratom ni prav nič všeč. Kdor bo zaostal, bo pozabljen in tega se pa vsak boji. Zato bodo hote ali ne hote vsi hoteli biti prvi, ko bodo oddajali glasove za Roosevelta.

BESEDA IZ NARODA**Naročnica zmiva urednika**

Cleveland, O. — (Odgovor na sobotni uredniški članek "Kaj pravite"). Torej, fantje, to vas je dregnilo, kaj ne? To vas pa ni, da cele noči stojte "liže" zunaj, čeprav so garaže prazne in se mora vseeno plačevati davke in zavarovalnino proti ognju. Potem pa parkajo, kjer se jim poljubi, tudi na vozišču. Ako ima konja, mora imeti hlev, ako avto, ga mora deti pod streho. Niso samo klobase in še teh ni, če ni groša. Ni potreba tako s klobasami pikati. Se ne ve, če ne bodo tudi konjske dobre, če se drugih ne bo dobilo. Dobro nam je znano, odkod prihajajo poročila. Le od makaronov nič ne omenite. Zakaj?

Vam pa ni znano, da kadar gremo v mesto, je za parkanje 35 centov. To vem, ker sem sama plačala. Tukaj so pa garaže, reči in beri, po tri dolarje. Če ima za avto in za gazolin, naj ima tudi, da dene avto pod streho. Od vsake stvari se mora plačevati davke, zakaj bi bila izjema v tej stvari?

To, kar pišete, je bav-bav, da ni garaže na celi cesti. So, toda ljudje bi bili najraje brez vseh obveznosti, naj drugi plačuje. Mislim, da smo dosti in še moramo in še bomo, posebno ako bomo imeli take ljudske voditelje, ki gledajo v svojo korist, ne pa za ljudski blagor, čeprav jim je to vedno na jeziku. Ampak ljudstvo spregleda prej ali slej kam pes tace moli.

Res je, da je danes sobota in vsakdo misli ven v naravo, vendar upam in želim ter prosim, da pišete boljše članke, prvič v razvedrilo in pouk, ne pa v slepmišenje. Pač stari naročniki pogrešamo g. Loizeta. Z spoštovanjem,

naročnica iz 68. ulice.

Podp. dr. Presv. Srca Jezusovega

Preteklo nedeljo se je vršila naša društvena seja. Udeležba — kakor je že naša navada. Navadno je v začetku navzočih le toliko članov, da se komaj lahko odpre seja. Seveda proti koncu pa se nabere nekaj več članstva.

Netočnost pri društvenih sejah povzroča zavlačevanje seje, ker mora predsednik vedno in vedno ponavljati predloge ali sklepe, ki so bili že odobreni, da tako tudi zakasneli člani zvedo, o čem se je razpravljalo, predno so oni prišli na sejo. To jako slabo vpliva na moralno članstva, tako pri našem kakor tudi pri drugih društvih, kjer člani niso točni ali pa sploh ne zahajajo na seje.

Vsak član bi se moral zavedati važnosti seje, za napredek društva kakor tudi v korist posameznega člana. Na seji je sprejet predlog tikajoč se društvenega poslovanja, a ker, če ni bilo na seji, o tem ničesar ne veš in radi tega je potem otežkočeno društveno poslovanje. Vsak član društva naj se zaveda svojih dolžnosti napram društvu in potem bo lahko pričakoval od društva tudi svojih pravic.

Člani, zavedajmo se svoje obljube, ki smo je napravili ob pristopu v društvo. Takrat je vsak obljubil, da bo zvesto izpolnjeval društvena pravila ter vedno in povsod deloval za korist društva in posameznega člana. Saj je naše geslo: "Vsi za enega, eden za vse." Torej, če bo društvo napredovalo, ne bo tukaj korist mogoče za odobro, ampak bo za vsakega posameznega člana.

Društvo, ki posluje že nad 40 let, bi moralo imeti malo več življenja v sebi. Tako dru-

štvo je Samostojno podporno društvo Presv. Srca Jezusovega. Za en dolar mesečnega asesmenta so člani deležni \$5 tedenske podpore in \$300 smrtnine. Vsak član naj točno plačuje svoj asesment in potem lahko pričakuje, da bo tudi društvo točno vršilo svoje obveznosti napram njemu v slučaju bolezni ali smrti.

Kakor sem že prej omenil, netočnost članstva onemogoča točno poslovanje in nepotrebno zavlačevanje seji. Plačujte točno svoj asesment! **Posebno pa si zapomnite bolni člani, da mora biti vaša bolniška nakaznica na seji najkasneje do enure, kajti sklep društva je, da bo vsaka bolniška nakaznica, ki bo prinesena na sejo po enuri, odložena do prihodnje seje.** Torej upoštevajte ta sklep, če hočete, da boste prejeli bolniško podporo ob času. Tajniku je naročeno, da ta sklep izvršuje brezpogojno. Če boste prejeli bolniško podporo kasneje kakor jo pričakujete, tedaj vedite, da je samo vaša krivda in nikogar drugega.

Vsak član, kateremu je društvo resnično pri srcu, bo upošteval društvene sklepe in se tudi po njih ravnal. Bratski pozdrav,

F. A. Turek, nadzornik.

Koncert na vrtu SDD

Sporočamo, da pri koncertu na prostorih Slovenskega društvenega doma v Euclidu, katerega priredi WPA Ohio Music Project v sredo, 17. julija ob osmih zvečer, sodeluje tudi naš splošno znan moški zbor Slovan, kateri bo zapel par krasnih pesmi. Pevci zbora Slovan so prošeni, da so vsi navzoči in da pridejo v dom ob 7. uri zvečer. Obeta se krasen večer za splošno občinstvo. Kaj podobnega se še ni izvajalo pri Slovenskem društvu domu v Euclidu. Zatorej pridite nocoj vsi na vrt doma. Vstopnina je prosta.

Za odbor: Frank Levar.

Izlet članov dr. Cerknjsko jezero

Na zadnji redni društveni seji so člani in članice omenjenega društva sklenili, da priredijo, kakor prejšnja leta, izlet in sicer na farmo k Joe Petriču na Bishop Rd. Ta prostor je približno pol milje južno od našega člana Anton Jermana, kjer smo imeli izlet lansko leto. Veselič pripravljalni odbor bo skrbel, da ne bo nobenemu dolgčas.

Imeli bomo na razpolago krčgo za balinec, konjske podkve so tudi že preskrbljene, naš brat Martin Resnik pa bo igral za plesaljelne. Tudi pijače bo dovolj. Jevstine naj pa vsak sam prinese s seboj. Jedače bo odobro preskrbel samo toliko, da ne bo ravno nevarnosti, da bi kdo od gladi umrl. Vršile se bodo tudi razne tekme. Novost našega izleta bo seveda "koza," katero bodo bili člani in članice. Kako se bje "koza," menda vejo samo člani iz cerknjske okolice.

Kakšno in kako veliko kozo se bo zato dobilo in s kako velikimi krepelci se jo bo toliko, bo preskrbel nalašč za to izvoljen odbor. V tem odboru, ki bo preskrbel "kozo" in gledal, da se jo bo pravilno toliko, so trije naši ugledni člani: Anton Jerman, Cerknčan; Anton Baraga, Grahovec; Anton Wise, Brzljčan. Določeno pa še ni, kdo bo pasel kozo. Kdor je že kdaj v svojem življenju pasel kozo, ta se vselej brani, če bi ga zopet zadela taka čast. Najbrž bo treba dobiti takega, ki sploh ne ve, kako se "koza" pase.

Zelo važno in potrebno je, da se vsak član in članica udeleži te mesečne seje, ki se vrši v četrtek, 18. julija v navadnih prostorih, da se ukrene marsikaj koristnega za društvo in sedanjo kampanjo za novo članstvo. Določiti se mora na tej seji tudi, kdo bo pasel na izletu "kozo." Izlet se vrši v nedeljo, 4. avgusta ves dan.

Bratski pozdrav!

John Rožance.

Tisoč nagrad

Če hočete biti srečni in si pridobiti eno ali več nagrad, odločite se že danes, da greste v trgovino po jevstine ali meso k našemu groceristu ali mesarju, kjer boste dobili brezplačno nagradne listke, kateri vas upravičujejo do nagrad. Ni jih potreba prositi, ampak zahtevajte jih, ker tako žele člani Slovenskega grocerijskega in mesarskega kluba v Collinwoodu. Nagrade bodo razdeljene v nedeljo na Pintarjevih farmah, ko bo imel klub običajni letni piknik.

Člani kluba Slovenskih groceristov in mesarjev so sklenili, da bodo oddane tri glavne nagrade, vredne več dolarjev, točno ob 2. uri popoldne, zato se opozarja posetnike piknika, naj bodo pravočasno na pikniških prostorih. Vsi kuponi nagradnih listkov pa morajo biti pred klicanjem nagrad v nabiralniku in vsak, kdor hoče nagrado prejeti, mora biti navzoč.

Vsa jedila in pijača se bo prodajala po polovični ceni vrednosti. Postreglo se vam bo s tisto skrbjo in vljudnostjo, katere so navajeni naši trgovci v trgovinah, kadar pri njih kupujete. Na plesišču bo pa izboren orkester, ki bo znal igrati slovenske in ameriške komade.

Pazite na red pri parkanju avtomobilov in ravnajte se po naročilu reditelja, ki bo imel parkanje pod svojim nadzorom. Želja prirediteljev je, da lahko vsakdo poljubno pride in odide iz parkališča po lastni volji in brez vsake zapreke. Običajno vsako leto obišče na piknik več tisoč posetnikov, radi tega se želi red, da bo vsak najbolje postrežen.

Nedelja naj bo narbndni dan, kjer se sestanejo naši slovenski trgovci in odjemalci v prosti naravi, se medsebojno razveselijo in zaobljubijo, da geslo "Svoji k svojim" bo tudi vnaprej držalo.

J. P.

Dr. sv. Neže 139 C. K. of O.

Vse članice društva sv. Neže št. 139 C. K. of O. ste prošene, da se udeležite seje nocoj, 17. julija, ob osmih, ker imamo več važnih stvari na programu kakor tudi volitev delegatinj. Pridite vse, ker se je treba tudi malo pripraviti za konvencijo.

Na tej seji bodo prebrani polletni računi. Pridite in se prepričajte kako napredujemo. Ena izmed navzočih bo deležna lege darila. Prosim vas, da bi kaj poagitalirale za kakšno novo članico, ker nagrade so res lepe, če dobite številno novih članic. Torej potrudimo se vsaj sedaj, ko je zlati jubilej in konvencija naše jednote se letos vrši v Clevelandu. Pozdravljam vse članice in upam, da se vidimo na seji.

Jennie M. Yelitz, fin. taj.

Švicarski list o torpedu leta 1883

Jako zanimivo in proroško je to, kar je švicarski list "Nidwaldner Volksblatt" dne 1. decembra 1883 napisal o torpedu in njegovem učinku. Zdaj, ko je res prišlo do tega, česar se je član kar bal, preberimo še enkrat, kaj je takrat napisal:

Torpedo se sproži. Torpedi so pekleniski stroji, ki jih po-

grezajo v vodo v rekah in na morskimi in jezerskih bregovih. Iz teh pogubonosnih pločevinastih škatel se dviga žica kvišku, in čim se tja pripelje kaka ladja in se le malo dotakne tiste žice, tedaj počni, voda silno zasumi in nesrečna ladja se razleti na tisočero koscev. To je torpedo.

Pa beremo v časnikih tole: Nemška vlada je dovolila kapitanu Hasenkleverju dopust (ga je začasno odpustila iz službe), da bi na Kitajskem odnotne kitajske častnike poučeval, kako je treba ravnati s torpedi. Potem takem se dozdeva, če se bodo Francozi začeli vojskovati s Kitajci, tedaj jih bodo Kitajci v kitajskih vodah pozdravili s torpedi. Saj ni kaj reči o prijateljskem postopanju, ki ga Nemčija s tem izkazuje Franciji, a le nekaj bi pripomnili: Lejte, to je zdaj tista tolikanj slavljena omika, to je civilizacija, to kultura in prosvetljenost, ki jo mi, Evropejci, onim divjim barbarom pri našamo, takšno kulturo — peklenške stroje, torpede! In na kratko povedano je to najfinejši sok našega napredka, naših ved — in slednjč naše omike! To je peklenška veda: kako je moči najhitreje in v največjo gotovostjo umoriti čim več ljudi — na en mah! ... In konec te pesmi? Morija na debelo!"

Pomorske bitke

"Največja pomorska bitka vseh časov," imenujejo časopisi številne bitke na bregovih Norveške, ki so v drugem in tretjem tednu aprila jemale sapo vsemu svetu.

Splošno ni dobro preveč opletati s superlativi. Toda priznati je treba, da v tem primeru beseda "največja" ni bila odveč. V prejšnji svetovni vojni, ki ni vsebovala mnogo pomorskih bitk, je bila ena zares velika, in sicer pomorska bitka v Skagerraku. A ta bitka, ki je proslavila angleškega admirala Jellicoea, je trajala komaj štiri ure ...

Svetovna zgodovina je polna velikih pomorskih bitk, ki so za večno vklesane v spomin človeštva, ki pa vendarle malo vemo o njih. Vemo za veliko zmago atenskega poveljnika Temistokleja v slavni pomorski bitki pri Maratonu. Toda ime Maraton je znano zaradi vesti o zmagi, ki jo je prinesel neki sel peš v Atene, kamor je po štiri in dvajsetih urah pritekel prvi "zmaga" in se je nato mrtev zgrudil na tla. Nič drugače ni z drugimi velikimi pomorskimi bitkami v zgodovini; tako z ono, ko je bila uničena španska "armada" ali s bitkami pri Trafalgarju ali pri Sebastopolu in pri Port Arturju.

Klasični pomorski narodi so bili razen že imenovanih Atenecv, Fenicani in njihovi nasledniki v zahodnem Sredozemlju — Kartaginci — medtem ko je bila vojska moč Rimljanov bolj na kopnem. Srednji vek je bil japonski "pomorski" vek, navzlic križarskim vojnjam, ki so se pa navadno vršile na kopnem. Le Normani so bili tedaj izjema.

V začetku nove dobe, v veliki dobi odkritij, je stopila vrsta pomorskih narodov na dan, tako Portugalci, Holandci in narodi iz zgornje Italije, zlasti Benečani in Genovčani. Šele v 17. stoletju je potem polagoma začela prihajati na površje Anglija, ki je dandanes prvi pomorski narod na svetu, in šele v 18. stoletju je stopila dejansko na svetovnem morju v ospredje. Slava ameriškega brodograditelja je izza pomorske bitke pri Manili, ki je hkrati dokončno pokopala pomorsko oblast Španije; še mlajša in komaj preizkušena je mornarica japonske.

Po drugi strani pa imamo pristne in izrazite nepomorske

narode, ki so prvovrstne kopne zemlje, kot so na primer Rusija, bivša Avstro-Ogrina in Nemčija. Prvi poskus Nemčije, da si zgradi brodogradilnico, vira iz leta 1848, ko je francusko narodno zborovanje sklenilo, da naj se ustavsko nemško državno brodogradilništvo, lastnik ladjedelnic, je prejel naročilo, leni zgradi prvo nemško bojno ladjeno. Ta je naročilo zares izvedeno, a ko je spodeltel poskus, da ustanovili skupno nemško dnanov, je bilo konec tudi nemške brodogradnje in ladjo Hanibala Fischerja so v Wilhelmshavenu prodali na javni dražbi. Šestdeset let nato, in sicer po smrti cesarja Viljema II., se Nemčija obrnila spet k morskemu admiralu Tirpitzu, ki je prve nemške oklopne križarice. Vendar Nemčija le ni postala prava pomorska sila. Oče francoskega vojnega brodograditelja je veliki francoski poveljnik Colbert, minister Ludvika XIV. A po njegovi smrti je njegovo delo kmalu propadlo in je v prejšnjem stoletju vsa pristne pomorske pokrajine Bretonska, Gaskonija in mandija. Še dandanašnji so stniki in pomorščaki francoske trgovske in vojne mornarice čidel domačini iz teh provinc.

Spet in spet se uresničijo besede, da se zgodovinski dogodki ponavljajo. Pisec kronike vine, ki hoče zbrati kroniko tovnega morja in tozadevni vladarjev, se ne bo treba bati za mnoge narode. Zadolžni so opisal zgodovino Francov, Vikingov, Portugalcev, Holandcev in Špancev, slegosov, Angležev in njihovih sili in narodov, a je pol ducat stotodov, ki že iz pradavnih časov, ki že iz pradavnih časov dajo svetovna morja.

IZ DOMOVINE

— Ljutomerski okraj center za izvoz jaje. Iz tega kraja je bil v prvem tromesečju januar — marec t. l. izvožen inozemstvu naslednja količina jajc:

V Švico 27 vagonov s 184-337 kg, v Nemčijo 7 vagonov in 7 paketa s skupno težo 15,893 kg, na Češko 4 vagona s težo 81,770 kg in v Italijo 1 vagon s težo 5,360 kg.

Ves letošnji izvoz jajc iz ozemstva je znašal 38 vagonov in 4 paketi v skupni teži 311,111 kg v vrednosti 3,165,245 d. — Lastno tovarno zažgati, bi dobili zavarovalnino. Vn. pezočnost je v Novem Sadu vzročila aretacija solastnikarvarne preprog Breiner & n. Jožeta Sonnenfelda. Policija izdala naslednje obvestilo: "Ker znano, je 15. aprila v Sankt nastal v tovarni Breiner & n. ogenj, in sicer v prostorih, kjer je bila shranjena nepredelana juta. Ogenj je zapazil nadzornik Josip Gal. Ogenj je trajal nekaj ur. Lastnika tovarne sta Rudolf Breiner, ki hi v Zagrebu, in Josip Sonnenfeld, ki prebiva stalno v Novem Sadu. Z ozirom na to, da je tovarna Breiner & Co. leta 1935 po Sto. uvedla preiskavo, da ugotovi, če ne gre morda za namerno požig. Ker so neki znaki, da je za požig, je bila v tovarni shrana preiskava. Josip Sonnenfeld, tovarniški uradnik in slav Breiner in ključavnik Salko Hadžić so bili aretirani. Po končani preiskavi bodo čeni sodišču. Požar je povzročil del strešne konstrukcije, da je bila ocenjena na milijardinarjev, torej veliko prejšnja Zavarovalnica pa je to priznala. Policija sumi, da bi Sonnenfeld dogovorjen s stopnikom zavarovalnice.

WINNETOU

Po nemškem ilustratorju K. Mays

ov mu je odsekal kos nosu. Starakole, fante —!" je pravil. Je dobro in pametno, če se ta ljudje lotijo poštenih in ločnih westmanov! Kdor na ner vtika nos v take nevarne izide, se mu pač lahko pri- da, da nos izgubi —.

— "daš master storeman —? mše je! Pojdite malo sem, aniteli, da vidim, koliko vat- hadosu vam lahko odsekam!" — "Časi in obotavljaje se je o gostilničar za korak bli- , samova podjetnost mu ni mesto nič po godu.

— "gdam, gentlemani," je de- rjavno, "da mi moje gosto- posti ne bodele vrnila s ta- krutostmi!" —

— "ostoljubnost —? Ali je ljubno, če zahtevate tri za pol litra tiste broz- ste jo površ še sami zva- do vedi iz česa vse!" —

— "vam kaj vrnem ves de- mešurs! Samo pri miru ustite!" je prosil.

— "imejte denar in ne bojte Kdo pa bi kahal porter in bi vas ne bilo več!" —

— "stil ga je in se obrnil k ojdimo, ljudje! Sicer se utegnejo lopovi še enkrat nič!" —

— "tem pa Bob ni bil zadovo- niko!" —

— "ass Sam oditi —? Ah oh, ne prej kaznovati gostil- za strup in arzenik —? Fe sam kaznovati!" —

— "grabil je steklenico in šel sle gostilničarja.

— "iti sam pivo v želedec! sicer Bob ustreliti gostil- nika!" —

— "Kaj si je hotel, izpiti je l lastno "pivo."

— "že mu je Bob tiščal drugo enico, —" —

— "eti je moral izpiti.

— "eti eno!" —

— "preplašeni pivovarnar in ovatelj burtonskega ale iz Fordshira je res moral po- vse štiri steklenice. Lomilo je od smeha, ko smo gle- kako je pri tem kremžil

— "ako, oh ah —! Sedaj ime- stilničar štiri krat tri do- v želedecu in imeti v tele- vajo mnogo veliko arzenik in ja črešnja!" —

— "pravili smo. Winnetou je stil Bullerja, ki pod njego- rdo pestjo niti besedice ni vil iz sebe, pa je tem huje 5 dal in tulil, ko je bil spet žgal, zajahali smo in odjezdi- . Vse o pravem času. Digge- Sado se že zbirali, oboroženi s tnikami. Pa premalo jih je še r niso se nas upali lotiti.

— "policiezdili smo ob potočiču na- tilo in kmalu prispeli spet v do- la Sacramento.

— "Kje je Short Rivulet, ki je pri- jem pravil gostilničar?" je oredal Bernard Sama.

— "Zaenkrat moramo jezdit ob tramentu navzgor."

— "ka tognali smo konje. Molče ka hiteli proti severu in šele smo bili pred razjarjenimi em gjerji popolnoma varni, je rnard ustavil konja in rekel: Stop! Bratova pisma mo- pot prebrati."

— "gajahali smo in posedli. uard je prebral pismi.

— "Njegovi zadnji dve pismi rni" je pravil, ko je skončal, lan toži, da ne dobi odgovo- ka. In tule v zadnjem pismu je tavek, ki je za nas zelo va- Poslušajte!" —

— "ral nam je: . . . sicer pa mi je kupčija olje uspela, nego sem priča- oval. Prah in nuggete sem zanesljivimi ljudmi poslal Sacramento in v San Francisco, ker je cena zlata mestih večja ko tu gor v hinah. Podvojil sem vsoto,

Zgodba se začne s strelom

. . . in sicer s topovskim. Nič več ne vem, kdo ga je izstrelil in tudi ne, proti komu. A bilo je v poslednjih dneh decembra l. 1900, in bili smo na Kitajskem. V tistih davnih dneh sem bil mornariški častnik in sem slu- žboval na francoski torpedovki. Bilo nas je desetero ali dvanaj- stero jako različnih ladij s še bolj različnimi zastavami. Sploh — mednarodno brodovje, ki so ga Evropa, Amerika in Japon- ska mobilizirali proti boksarjem. Saj se še spominjate boksarjev? Boksarji so bili za svojo osebo bržkone dostojni ljudje, a žal so si vpleli v glavo, da bodo pobili vse inozemce in si razdelili njih lastnino.

Moja torpedovka in jaz sva se torej zasidrala pred Takou- jem, če se prav spominjam, in naše sosede — oklopnice, križar- je in druge torpedovke — so prav tako vrgle sidro v morje in čakale nedaleč od nas. Paziti

no oko —. In v to jezero se je od zapada sem izlival potok Short Rivulet.

Ko so opešala zlata najdišča ob Sacramentu in v Yellow water groundu, so se zaleteli tropi zlatokopov v dolino Short Ri- vuleta. Kar v žilah je prepleta- lo zlato skale, gnezda zlatih zrn so počivala med kamenjem.

Pa kako je prišlo zlato v ti- ste višine? Od drugod ni bilo naplavljen, kakor je v dolini Sacramenta, kjer leži med pe- skom in blatom. Tektonske si- le so ga dvignile iz osrčja zem- lje, ko so ustvarjale močnejši gorski masiv, tekoče, morebiti tudi plinasto zlato se je strdilo s kameninami vred in se naseli- lo v žilah med razpokami. Mraz in voda sta razkrala skale in naplavila v potoku gnezda zla- tih nuggetov.

(Dalje prihodnjič.)

smo morali, saj so nas na to še posebej opozrili, da imajo bok- sarji tudi svoje torpedovke in plavajoče mine. Topovski strel, ki se je sredi miru meglenega večera nenadoma oglašil, ni ni- kogar ranil. A naše straže niso napovedale nobenega sovražnika in tudi nobenega cilja. Pač smo opazili kitajsko barko, a to smo vsi poznali. To je bila barka pralca Vanga in pralec Vang je že od zdavnaj pral perilo za vso posadko. Samo pijanci in norci bi metali smodnik na to prepro- sto barko.

Pa se je to vendarle zgodilo. Brez dvoma je prvi topovski strel zbudil pri ljubiteljih stre- ljanja veselje do ognja. Čez hip nato, ko je prišla barka mimo ruske ladje, ki je njena posadka prošlo noč jako dolgo in jako glasno prepevala, je ducat gra- nat pozdravilo barko. Granate pa so padale tja, kamor jih je usoda zanašala. Barke ni nobe- na zadela, a ta je hitro menja- vala smer in iskala zavetja. Na- ša torpedovka je bila slučajno v bližini. Zatorej je barka prihi- tela k nam, bila je poklicana, od- govorila je in pristala. To je šlo tem laže, ker nam je morala izročiti perilo. Rus, mogoče je spoznal svojo zmotu, ni streljal več in je poslal nekaj znakov po mednarodnem kodeksu in je s tem pojasnil svojo zmotu.

Ko je barka pristala, je možki z barke splezal k nam na ladjo. Zagledal sem majhnega, nezna- nega Kitajca, ki mu je bilo naj- več petnajst let in je bil oblečen v modro bombazasto obleko. Okrog ustenj mu je begal tisti zagonečni in nemara večni smeh- ljal Kitajcev.

Kitajec je ponižno pozdravil. Pogledal sem fantiča, rekoč: "Kako ti je ime?" "Li Kouli." "Ali se pošilja gospod Vang?" "Hi." "Ali si prinesel perilo nazaj?" "Hi."

"Ali boš vzel drugo perilo s se- boj?" "Hi."

Komaj je preteklo dvajset mi- nut, ko je mladi Li Kouli že od- dal perilo, vzel drugega in spet zlezal na svojo barko.

Vprašal sem ga: "In kam zdaj?" "Jaz peljati, da rusko perilo vzeti."

Malce osuplo sem ga pogledal, vendar se ni šalil. "Na rusko ladjo greš? Saj so vendar pravkar streljali nate!"

Li Kouli je skomignil z rame- ni.

"O," je mirno povzel. "Rusi so jako neumni, a nekateri so, ki niso hudobni."

Odšel je in nič več ga nisem videl, to se pravi, jako dolgo ga nisem videl.

A čez štirinajst dni nato, ko se je morala moja torpedovka ustaviti v Nagasakiju, sem do- bil pri Jezakiju — pri trgovcu z želvovino in izrezljanimi slono- koščenimi predmeti, svojega sta-rega ladijskega tovariša, Fedor- ja Aleksandroviča Borskega, ki je bil takrat ladijski poročnik v službi carja.

Tedaj sem se spomnil, da je bil prijatelj Borski prav takrat na ladji, ki je v Takouju pomo- toma streljala na barko Kitajca Li Kouija.

"Ali se še spominjate tistega slavnega večera, dragi moj, ko sem mislil, da je bil tisti revež boksarski pirat in sem dal nanj streljati?" je vprašal Borski.

"Vem, to je bila barka pralca Vanga . . ."

Borski je razburjeno nadalje- val:

"Ali veste? Tisti mladi Kitaj- ec, ki sem dal nanj streljati . . . No! Pa je vendarle prišel k nam na ladjo po perilo. Veste, dragi moj, Kitajci so jako neumni, to- da boječi pa niso."

Pri tem sem se spomnil, kako se je Li Kouli izrazil o Rusih. Spoznal sem, da sta sodbi obeh

vsebovali nekaj resnice. Kitajci brez dvoma ne razumejo dobro Rusov, Rusi pa prav zares jako slabo razumejo Kitajce.

Spočetka sem hotel Borskemu marsikaj odgovoriti, a ker sem sprevidel, da se ni moči o tem pričikati, sem molčal.

Ko me je Fedor Borski zvle- kel še v ameriški bar, kjer sem moral popiti nebroj šilcev, se je vrnil na svojo ladjo.

Tedaj sem opazil, da se ni Borski nikoli ločil od neke vrste ordonanca. Opazoval sem tega človeka. To je bil velikanski dolgin, ki mi je bil kaj zoprni. Ne rečem, da bi bil grd ali neumen. Poteze so bile precej enakomer- ne, dasi povsem azijske. Toda izraz nekakšne prekrite za- hrbtnosti je bil kakor primr- znjen na obrazu.

Kasneje sem imel še dva do trikrat priliko videti Borskega v Nagasakiju, Portarturju in Fa- kouju. In zmeraj sem videl poleg njega njegovega slugo. Vedel sem, da je bil ta človek mužik, ki je bil rojen na posestvih svo- jega gospodarja. Ime mu je bi- lo Bovlov. Borski je ravnal z njim ko z živaljo. To se pravi, z nebrzdano surovostjo, ki je bi- lo v njej pa tudi nekaj očetovske dobrohotnosti.

Zgodba pa se je končala tako- le.

To je bilo lani. Osem in dvaj- set let je preteklo in nikoli si ne bi bil mislil, da bom še kdaj vi- del enega od omenjenih treh: Borskega, Bovlova ali Kitajca Li Kouija. Saj so v poslednjem četrt stoletju toliko ljudi pobili v Rusiji in Kitajski. Jaz nisem bil nič več mornariški častnik. Sprehajal sem se tu in tam po svetu, nekaj v zabavo in nekaj zaradi svojih poslov. Malokdaj sem naletel na kakega znanca in sem izgubil izpred oči skoraj vse, kar je bilo z mojo prete- klostjo v zvezi. Kako sem zato- rej osupnil, ko me je nekdo v Šanghaju poklical z imenom! To je bil Kitajec, jako moderno, po ameriško oblečen Kitajec in bli- žal se je moji mizi. Spočetka ga sploh nisem spoznal, a on je imel boljši spomin ko jaz in odkrito- srčno veselje je razvedrilo nje- gove poševne oči.

"Jaz sem Li Kouli," je smeje se dejal, "in sem vaš nekdanji pralec iz Takouja. O! Seveda si niste mogli misliti, da bi me po tako dolgem času zagledali tu. . ."

Govoril je brezhibno franco- ščino. Ni dosti Kitajcev, ki bi francosko govorili, pač pa govo- rijo angleško. Francoščino go- vori v Šanghaju le izbrano šte- vilno višjih, in brez dvoma je spadal Li Kouli k izbranim oseb- nostim, za kar sem mu tudi če- stital.

Li Kouli se je začel kar cediti od zahvaljevanja in je tudi meni čestital. Ko sva na ta na- čin potratila že kar preveč be- sed, je bil koj pripravljen po- govarjati se o trgovskih poslih in o politiki. Te dve panogi sta skoraj povsod tesno povezani, zlasti pa še na Daljnem Vzhodu. Mimogrede sem omenil, da bi bil Li Kouli napram kakemu časnikarju brez dvoma bolj previden. Toda jaz nisem bil časnikar in Li Kouli je poznal svoje ljudi.

"Dragi moj gospod," mi je odgovoril, "inozemci napak ra- zumevajo kitajsko mobilizaci- jo in mnogo Kitajcev jo razu- me še slabše. To pa zato, ker tujci prav nič ne poznajo našo staro, desetisočletno Kitajsko in zato tudi ne vedo, da smo zmeraj prestali petdeset ali sto let anarhije, preden smo prešli od ene dinastije k drugi. In tu- di zato, ker Kitajci prav nič ne vedo, da je na svetu Evropa in da je Amerika in si zato domi- ljajo, da imajo časa na pretek, da si med seboj — kot nekoč — uredijo svoje majhne zade- ve. A kar je bilo nekoč mogoče in celo lahko, je zdaj kar ne- mogoče."

Moj nekdanji pralec iz Ta- kouja se je zares naredil. V du- hu sem videl pred seboj malo barko, polno opranega perila, in petnajstletnega fantiča, ki je tako brezbrizno sprejel ru- ske garande. Li Kouli me je pogledal in je uganil moje mi- sli.

Dalje prihodnjič

IZ DOMOVINE

— Zaradi draženja je ljub- ljanska policijska uprava ka- znovale že več grešnikov zoper draginjsko uredbo, prav občut- no kazni je pa naložila dvema mesarjema, ko ju je kaznovala s po 5000 din globe, površ pa še vsakega s 30 dni zapora, ker sta še pred dovoljenim zvišanjem cen podražila meso. Zadnje te- dne je bilo okrog 15 oseb kazno- vanih zaradi zviševanja cen s kaznimi od 200 do 2,000 din in z zaporom od 2 do 10 dni. Tudi sodišče bo v kratkem razpravl- jalo o previsokih cenah moke. Vse kazni, ki jih nalaga policijs- ka uprava, so objavljene v "Službenem listu," vendar pa moramo opozoriti, da se je veči- na obsojenih proti kazni pri- tožila in zato kaznovani še niso nastopili kazni. Ljubljanskim mešanom je spet pretila podra- žitev masti in mesa, vendar je mestni protidraginjski odbor za- vzel glede masti popolnoma od- klonilno stališče, glede mesa je pa zahteval od mesarjev uteme- ljene razloge in s tem podraži- tev.

— 10 let že živi od sleparije. Mali senat mariborskega okro- žnega sodišča je sodil 35-letne- ga mesarja Jožefa Eferla s Po- brežja, ki je po poklicu veleste- par. Nič manj kot 13 krat je bil že zaradi sleparije kaznovan ter se že 10 let preživlja s sami- mi takimi temnimi posli. Lan- sko leto maja meseca je bil iz- puščen iz dolgotrajne ječe, pa se je spet lotil sleparstva ter je do jeseni, ko so ga spet prišli, zagrešil kar 16 sleparij večjega obsega. Izdajal se je za veletr- govca, posestnika in slično ter se je svojim žrtvam približal z izgovorom, da mu je trenutno zmanjkalo denarja, katerega bo pa takoj vrnil, ko pride domov. Radevolje je podpisoval pobot- nice in tudi menice, s katerimi je potrdil posojilo. Uspelo mu je celo, da je osleparil nekaj mariborskih dovetnikov, h ka- terim je prišel ten jih najel za zastopnike za izmišljene pravde. Ko se je odvetnik vnel za stvar ter mislil, da je dobil v roke si- gurno pravdo, pa ga je "trgo- vec" ali "posestnik" napumpal za večjo vsoto, češ da mora ne- kaj v mestu kupiti, pa trenutno nima dovolj denarja. Če mu od- vetnik ni hotel posoditi gotovi- ne, pa ga je pregovoril, da je prevzel jamstvo zanj v trgovini, v kateri je Eferl nakupil razno blago. Eferla so sedaj obsodili na 3 in pol leta robije ter na 5 let izgube častnih pravic.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

MALIOGLASI

Bolničarko išče

Graduirana bolničarka, pred- nost imajo z ohijsko licenco, se sprejme v službo. Mora znati slovensko. Pokličite Kenmore 6850 od 2 do 4 popoldne, ali od 7 do 8 zvečer, razen v sredo in soboto. (170)

2500 galonov

ohijskega Konkord

VINA

galon 59¢

TED MANDEL

MANDELS WINERY

821 E. 22nd St.

Kenmore 3445.

PIJTE!

CLOVER DAIRY

"APPROVED DAIRIES MILK"

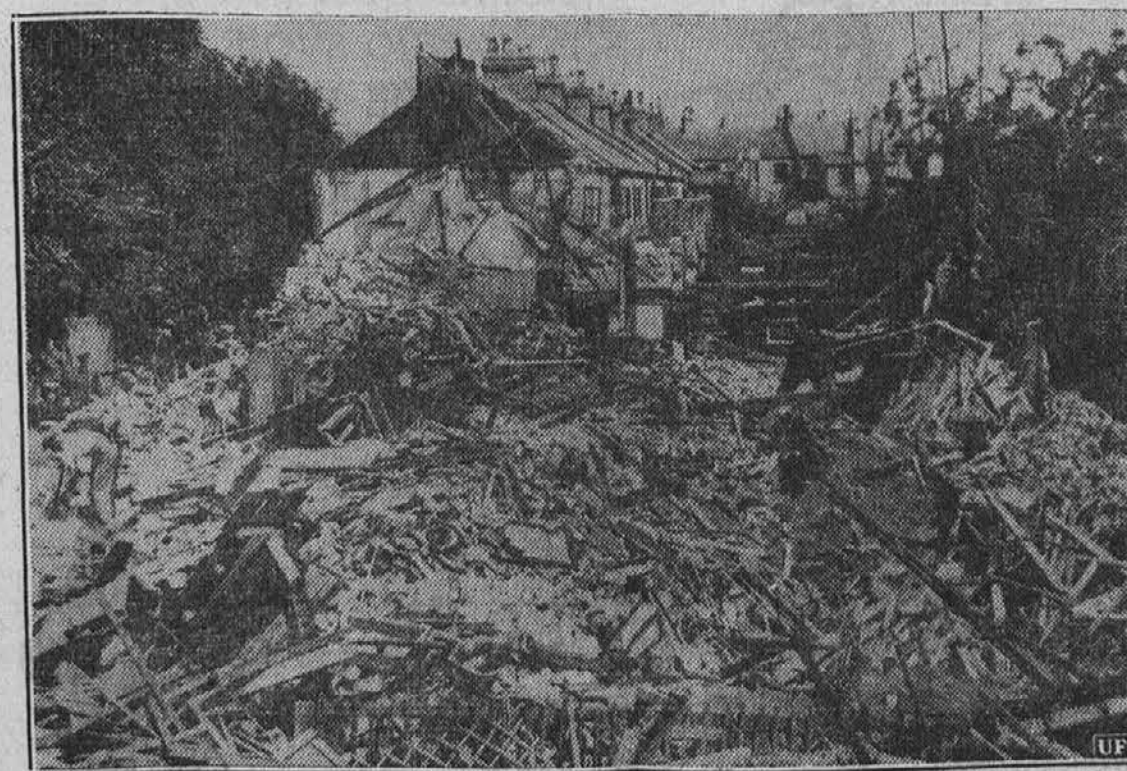
1003 E. 64th St.

Telefon ENdicott 4228

Pokličite nas in pripeljati vam bomo na dom!

John Ogden, newyorški založnik (publisher) se pritožuje nad premajhnimi hlačami, katere je dobil na vojaški treningi v Plattsbuurgu, N. Y. Poročnik Rector mu svetuje, da naj si poišče druge, ali pa naj skrči trebuh.

Nacijsko razdejanje. — Slika nam kaže kaj napravijo strašne bombe. Ta slika je posnela v angleškem mestu Cambridgeshire po napadu nemških bombnikov. Prej krasni domovi, so sedaj samo razvaline. Napadi se z vso silo nadaljujejo. Slika je poslana iz Anglije.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

VENEC

"Seveda, ti si že marsikaj videl," je skušala Isrid kaj več izjaviti iz njega. "Saj si prišel tako daleč po svetu."

"No da," je na te besede zagretil Lavrans. "Morda — a zdi se mi, da bi človek ne smel govoriti o takih stvareh. Ljudem, ki so zaigrali svoj mir v dolini, menim, bi morali privoščiti mir, ki so si ga utegnili najti na gorah. Saj sem vendar na toliko krajih videl rumene njive in krasne senožeti, kjer le malo ljudi ve, da se nahajajo doline, in črede goveda in drobnice sem videl, pa ne vem, če so ljudska ali čigava last..."

"Seveda," je rekla Isrid, "za živino, ki izgine na planini, zadene krivda volka ali medveda, pa so v gorah še hujši roparji kot tadva."

"Hujše jih imenuješ?" je zamisljeno vprašal Lavrans in pogladil hčerko po glavi. "Sredi gora, na južni strani Veprovih peči, sem nekoč videl tri dečke; največji je bil kakor naša Kristina, plave kodre so imeli in krznenne suknjice. Pokazali so mi zobe kot mladi volčje, nato so pa zbežali in se poskrili. Kaj čuda, ako je njih ubogega očeta kdaj obšla skomina privoščiti si kravo ali dve..."

"O, saj imata tudi volk in medved mlade," je ježno rekla Isrid. "Njima pa kar nič ne prižanaš, niti njima samima, niti mladici. In vendar jih nihče ne uči ne zakonov, ne krščanskega nauka, kakor tiste zločince, ki si jim tako naklonjen..."

"Mar misliš, da sem jim naklonjen, ker jim privoščim kaj boljšega kot najslabše?" je vprašal Lavrans in se nasmehnil. "Zdaj pa le pojdiva, da pogledava, kakšno brašno nam je danes pripravila Ragnfrid." Prijel je Kristino za roko in jo peljal s seboj. Sklonil se je k nji in ji tiho dejal: "Misli sem na tvoje male bratce, Kristinica."

Pogledala sta v stražarno, toda zrak v njej je bil zatohel in dišalo je po plesnobi. Kristina se je v naglici ozrla krog sebe, pa je bilo ob stenah le nekoliko klopi iz ruševine, na sredi pa ognjišče, nadalje še kadi s katranom in butare borovih trska in brezovega lubja. Lavrans je menil, naj bi rajši prigriznil zunaj, in kmalu so nekoliko niže na pobočju, poraslem z brezami, našli lepo, zeleno ravnino.

Razsedli so tovrnega konja in se zlekli v travo. V malhi, katero jim jo je dala na pot Ragnfrid, je bilo mnogo dobre jedače — rahlega kruha, tenkih mlincev, masla, sira, slanin in na vetru posušene jelenine, mastnega, kuhanega vimenca, dva velika sodčka nemškega piva in lagvica medice. Nekateri so se hitro lotili razrezavanja in že so šli kosi naokrog, medtem pa je Halvdan, najstarejši izmed mož, ukresal ogenj. — Zunaj v gozdu je bilo varneje imeti ogenj, kot biti brez njega.

Isrid in Arne sta pulila resje, lomila prtilikove breze ter jih metala na grmado; kadar je plamen posnemal sveže zelenje z vej, je prasketalo in beli izgoreli kosmiči so visoko frčali nad rdečo grivo ognjenih zubljev; gost in umazan dim je sukljal proti jasnemu nebu. Kristina je sedela in strmela v plamene; zdelo se ji je, da se ogenj veseli svoje svobode in igre. Bil je ves drugačen kot doma, kjer mora čepeti na ognjišču in opravljati ti tlako, kuhati meso in svetiti po hiši.

Sedela je in se z enim komolcem opirala na očetovo koleno;

dajal ji je, kolikor je pozelela, od vsega, kar je bilo najboljšega, in ji prigrigval, naj pije, kolikor hoče piva, in naj pridno pokuša medico.

"Tako se bo opila, da ne bo mogla brez pomoči na planino," je dejal Halvdan in se zasmehal, Lavrans pa jo je pobožal po okroglih licih:

"No, če bo taka, nas je dovolj, da jo bomo nosili — dobro ji dene — ti pa tudi pij, Arne — tistim, ki še rastejo, so božji darovi v prid in jim nič ne škodi — to jim dela sladko in rdečo kri in krepko spanje in ne vzbuja v njih ne besnosti ne brezumja."

Na te besede so se možje začeli pridno in obilno posegati po pijači. Tudi Isrid se ni ničesar marala odreči in kmalu je postalo ljudsko golčanje in ihtenje ognja za Kristinin sluh kakor oddaljen hrup — glava ji je postajala vedno bolj težka. To je še slišala, kako so Lavransa prosili, češ naj jim kaj pove o čudovitih stvareh, za katere je bil doznal na svojih lovskih pohodih. Vendar ni hotel bog ve kaj govoriti in to se ji je zdelo nekam varno in dobro — sploh pa se je bila tako zelo navedla.

Oče je držal v naročju hleb rahlega ječmenovega kruha; med prsti je tako dolgo gnetel kepice mečave, dokler niso zadobile oblike konj, narezoval je kosčke mesa in jih posajal kot jezdece na te kruhove konje; potem pa so mu morali čez stegno jahati Kristini v usta. Vendar jo je kmalu obšla taka trudnost, da se ji ni dalo več ne ziniti ne ugrizniti — zavalila se je vznak in zaspala.

Ko se je zavedela, je ležala v očetovem naročju, na toplem in v temi, kajti Lavrans je oba zasmotal v svoj plašč. Kristina je sedla, si otrla pot z obraza in snela zavijačo, da bi ji zrak osušil vlažne lase.

Morala je biti že pozno popoldne, kajti sončna luč je bila že čisto rumena in sence so se bile podaljšale ter so padale proti jugovzhodu. Nobena sapica se ni več genila in muhe in komarji so brenčali in zujali okoli krdela spečih mož. Kristina je sedela, ne da bi se genila, si trla roke, opikane od mušic, in se ozirala krog sebe — skalnati vršac nad njimi je sijal v sončnem žaru, ves bel od mahu in rumen od lišajev, grmada pa, zložena iz debel, podrtih od vetra, je štrlela proti nebu kot okostnjak neznane, tuje živali.

Jelo jo je tesno obhajati pri srcu — kako je bilo čudno, ko jih je videla vse spati v tej blede in prosojni dnevni luči. Ako se je doma primerilo, da se je ponoči prebudila, je ležala na toplem in v temi med materjo na eni strani in preprogo na drugi, s katero je bila opeta stena. Vendar se je vsekar zavedala, da je hiša zavarovana proti noči in vremenu s stenami in zapahi, a od ljudi, ki so mehko in varno ležali med krznom in blazinami, so prihajali glasovi spanja. Vsa telesa pa, ki so ležala sključena ali skrotovičena okrog belo črnega kupčka pepela, bi bila prav lahko mrtva — eni so ležali na trebuhu, drugi na hrbtu s sključeni koleno. Glasovi pa, ki so prihajali od njih, so jo plašili. Oče je težko smrčal, kadar pa je Halvdan izdihnil sapo, mu je v nosu zapiskalo in zajčalo. Arne je ležal na boku in skrival obraz pod lehtjo, njegovi bleste-

či, svetlo rjavi lasje pa so bili razprostrti po vresju; tako tiho je ležal, da je Kristino obšel strah, da ne bi bil mrtev. Morala se je skloniti in se ga dotekniti — in tedaj se je v spanju malce okrenil.

IV Kristini se je nenadoma porodila misel, da so morda spali vso noč in da je že naslednji dan — ta misel jo je tako preplašila, da je potresla očeta za ramo, vendar je le nekaj zagodrnjal in spal naprej. Kristina je še zmerom imela težko glavo, vendar se ni več upala, da bi legla spat. Zato se je splazila k ognju in ga pričela razgrebati s polencem — spodaj je še zmerom malce tlelo. Naložila je vresja in drobnih vejic, ki jih je natrgala okrog sebe, ni si pa upala stopiti iz kroga spečih, da bi poiskala debelih vej.

Tedaj pa je čisto blizu zemlje zagrmela in zabobnela — Kristini je zastalo srce in kar zabežalo jo je od strahu. Med drevjem je zagledala rdeč konjski hrbet in skozi prtiliko v brezovje je prilomastil Guldsvain, obstal in jo začel gledati s svojimi čistimi, svetlimi očmi. To jo je tako vzradostilo, da je vstala in stekla k žrebcu. Z njim je bil še rjavec, ki ga je jahal Arne, in tovrni konj. Tedaj jo je obšlo čuvstvo ugodja in varnosti; pristopila je ter vse tri potrepjala po boku. Guldsvain pa je sklonil glavo, da mu je mogla seči do godca, ga pobožati po njem ter ga povleči za njegovo rumenkasto belo grivo, on pa ji je pri tem vohljal po rokah s svojim mehkim smrčkom.

Konji so se jeli pasti po brezovju navzdol, Kristina pa je stopala za njimi, misleč, da za njo ni nevarnosti, ako ostane poleg Guldsvaina — saj je nekoč celo medveda ugnal. Borovnice so tod rasle na gosto, da nikoli tega, njo pa je žejalo in v ustih ji je grenilo; piva si sedaj ni preveč želela, sladke in sočne jagode pa so bile prav tako dobre kot vino. Nekoliko dalje je zagledala na plazu tudi maline — tedaj je prijela Guldsvaina za grivo in ga lepo prosila, naj ji sledi tjakaj, in res je žrebec pokorno stopal z deklico. Ko se je nato jela spuščati vedno dalje po bregu navzdol, je na klic vselej prišel za

njo, druga dva konja pa sta mu sledila.

Nekje v bližini je začela žuborenje in pljuskanje potoka: šla je za glasom, dokler ni našla vode. Legla je na veliko škrl ter si umila roke in potni ter od mušic opikani obraz. Pod škrljo je stala voda v tistem črnem tolmunu, kajti ravno nasproti se je za redkimi pritlikovimi brezami in vrbovimi grmi dvigala navpična stena. — Vodna gladina je bila prekrasno zrcalo in Kristina se je sklonila nadenj ter se ogledovala v vodi, kakaj hotela se je prepričati, če je res, kar je trdila Isrid, da je podobna očetu.

Smejala se je, kimala in se tako dolgo sklanjala predse, dokler se njeni lasje niso srečali s svetlimi lasmi, obdajajočimi tisto okroglo otroško obličje z velikimi očmi, ki ga je videla v potoku.

Vsenaokrog so rasli v izobilju krasni, svetlo rdeči šopi rož, ki jim pravimo špajke — tu ob gorskem potoku so bile vse bolj rdeče in lepe kakor doma ob reki. Kristina jih je pričela nabirati ter jih je sproti povezovala s suho travo, dokler si ni spletla prelepega, gostega in svetlo rdečega venca. Nataknila si ga je na lase in stekla do tolmuna, da bi videla, kako se ji poda ta okras odraslega dekleta, ki gre na ples.

Sklonila se je nad vodo in videla, kako se je njena temna podoba dvigala z dna in postajala vse jasnejša, čim bolj se ji je bližala — tedaj pa je zagledala v vodnem zrcalu, da stoji med brezami na oni strani človeško bitje in se sklanja k njej. Naglo se je vzravnila na kolena in pogledala tja. Spr-

va se ji zdelo, da je le stena in pa drevje, ki se je gnetlo ob njenem vznjožju. Izenada pa je opazila med listjem obraz — onstran je stala žena z belim obličjem, s kodrastimi, kot lan plavimi lasmi; njene velike, svetlo sive oči in razprte, blede rdeče nozdrvi so spominjale na Guldsvainove. Odeta je bila v nekaj blestečega in kot listje zelenega in vejavej in protje jo je pokrivalo vse do bujnih prsi, ki so bile na gosto preprežene z zaponkami in veržicami.

Kristina se je zastrmela v prikazen — tedaj pa je žena dvignila roko, ji pokazala venec iz zlatih rož in ga zavihnila v pozdrav.

Za hrbtom je zaslišala Guldsvaina, kako je glasno in plašno zarežgetal — ozrla se je — žrebec se je vzpel na zadnje noge, zahrzal, da je odjeknilo, planil nazaj in oddirjal navzgor, da je zemlja zabobnela. Druga dva konja sta mu sledila, peketali so naravnost čez sipino, da je kamenje grmelo niz brdo ter so se lomile veje in pokale korenine.

Tedaj je Kristina presunljivo vzkrinila. "Oče, oče," je zavpila. Planila je na noge in stekla v breg za konji. Ne da bi si upala ozreti se čez ramo, je plezala po sipini navzgor, si stopala na krilo in pri tem vselej malce zdrsnila nazaj; a začela je znova plezati, se s kravavečimi rokami oprijemala kamenja, se plazila po ranjenih, odrtih kolenih, klicala Guldsvaina, vmes pa pozivala očeta. Po vsem telesu jo je oblihal pot in ji v curkih zalival oči, srce pa ji je tolklo, kot bi se hotelo prebiti skozi prsni koš, in plaho ihtenje jo je davilo v grlu.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena
in stane samo:

\$ 2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Zaupanje

MODRI TRGOVCI
POKAŽEJO SVOJE
ZAUPLANJE V
NAKUPOVALNO
MOČ SLOVENSKEGA
NARODA V
CLEVELANDU S TEM.
DA OGLAŠAJO V

Ameriški Domovini
najstarejšem slovenskem časopisu v Clevelandu

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

1908

1940

NAZNANILO IN ZAHVALA

V bridki žalosti globoko potrti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da smo za vedno izgubili preljubljenega in nikdar po zabljenega soproga in očeta

LOUIS SHUSTER

ki je v St. Lukes bolnišnici po tridnevni boleznici dne 14. junija, 1940, Bogu vdan zatisnil svoje mile oči in izdihnil svojo blago dušo v najlepši moški dobi, star 32 let, rojen v Clevelandu.

Po opravljeni slovesni sveti maši v cerkvi sv. Vidu smo ga položili k preranemu večnemu počitku dne 17. junija, 1940 na Calvary pokopališče.

Globoko hvaležni si štejemo v dolžnost, da prisrčno lepo zahvalimo Monsignorju Rt. Rev. B. J. Ponikvarju in Rev. Matiji Jagru za obiske v bolnišnici. Enako tudi prisrčna zahvala Rt. Rev. B. J. Ponikvarju za spremstvo iz Frank Zakrajšek pogrebne kapele, za opravljene cerkvene pogrebne obrede in ganljiv tolažilni govor v cerkvi. Ravno tako tudi lepa hvala Rev. Matiji Jagru in Rev. Rudolph Prazniku za asistenco pri sveti maši in Rev. Andrew Andreju, Rev. John Dravet, Rev. Louis Baznik in Rev. Francis Baragi, ki so se udeležili pogrebne svete maše. Kako tudi lepa hvala Rt. Rev. B. J. Ponikvarju in Rev. John Dravet, ki so ga spremili do groba.

Iskreno se želimo zahvaliti vsem, ki so nam bili tolažbo in pomoč na en način ali drugi v teh najbolj žalostnih in težkih dnevih in vsem, ki so ga prišli pokropiti, vsem, ki so pri njem čuli in molili ter vsem, ki so se udeležili svete maše in ga spremili do groba.

Prisrčna hvala naj velja vsem sorodnikom in številnim prijateljem in znancem, ki so v blag spomin pokojnemu položili krasne vence od krsti, darovali svete maše ali dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu. Prisrčno se želimo zahvaliti Richman Bros. in Richman Bros. Employees za darotvornost in za vso prijazno naklonjenost.

Enako tudi prisrčna hvala članom Holy Name Society of St. Vitus Parish, ki so se udeležili skupnih molitev ob krsti pokojnega.

Nadalje tudi iskrena hvala nosilcem krste, ki so ga spremili in položili k večnemu počitku.

Naša prisrčna zahvala naj velja pogrebniemu vodniku Zakrajšek Funeral Home za vso prijazno pomoč in za lepo urejen pogreb.

Preljubljeni in nikdar pozabljeni soprogi in oči tako prerano Te je Bog poklical k sebi in v najlepši dobi življenja si nas moral tako naglo zapustiti in oditi v prezgodnji grob. Bil si zvest soprogi in dober skrben oče in spominjali se Te bomo v molitvi. Ostajaj nam boš za vedno v sladkem spominu in naj Ti Bog dober plačnik. Počivaj v miru v rodni zemlji in nebeška luč naj Ti sveti!

Žalujoci ostali:

JULIA SHUSTER, soproga.

LOUIS in ROBERT, sinova; LAVERNE, hči.

Zapušča tukaj v Clevelandu tudi žalujoče starše Matija in Mary Shuster in Mary Thomas, Anna Blatnik in Sophie Shuster, sestre, ter John in Joseph Shuster brata.

Cleveland, O., 17. julija, 1940.

AMERIŠKA DOMOVINA

bi morala biti

v

vsaki slovenski hiši